

jednání všech členů komanditní společnosti, třeba se nestalo jménem společnosti, plně nahrazuje po této stránce jednání společnosti samé jejími příslušnými orgány, protože takovýmto společným jednáním lze právem disponovati se jménem společnosti. Při tom lze ponechati stranou otázku, zda i jednotlivý člen společnosti neb některý z nich mají právo vystupovati vlastním jménem na ochranu společenského jmění proti bezprávnímu zásahu třetích osob, když sama společnost svými příslušnými orgány nevystoupila. Z toho, co uvedeno, plyne na podkladě závazného skutkového zjištění, že společně vystupující žalobci mají k sporné pohledávce takové právo, které nedopouští výkon exekuce, t. j. zabavení pohledávky příslušící komanditní společnosti a ne exekutovi a že jsou oprávněni domáhati se nepřípustnosti výkonu exekuce na dotčenou pohledávku.

Čís. 16391.

I. Vyhláškou ministra zemědělství č. 96/1935 Sb. z. a n. byl změněn pouze název obvodových úřadoven pozemkového úřadu, nikoliv i jejich pravomoc.

II. Rekursy podané státní obvodovou úřadovnou pro pozemkovou reformu nemusí býti ve věcech agendy jí přikázané podepsány finanční prokuraturou.

(Rozh. ze dne 13. října 1937, R II 367/37.)

Srv. ad II. rozh. č. 6190, 8802, 9093, 9163 Sb. n. s.

Knihovní soud (okresní soud v P.) povolil k návrhu knihovních vlastníků Liberta a Marie Č-ových, rolníků v P., ve smyslu § 2, odst. 1, a § 6, odst. 1, zák. ze dne 27. května 1931, č. 93 Sb. z. a n. na nemovitostech, zapsaných ve vložce č. 1768 kat. území C. a patřících navrhovatelům, výmaz poznámky, že k zcizení, zatížení a propachtování jest potřebí souhlasu Státního pozemkového úřadu. Re k u r s n í s o u d k rekursu podanému státní obvodovou úřadovnou pro pozemkovou reformu v B. zamítl knihovní návrh.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs vytýká jen to, že státní obvodová úřadovna pro pozemkovou reformu v B. nebyla k rekursu proti usnesení soudu prvé stolice oprávněna, nýbrž že k tomu byl oprávněn toliko Československý stát, zastoupený finanční prokuraturou v B. Výtka ta není správná. V rozhodnutích č. 6190, 8802, 9093 a 9163 Sb. n. s., na jejichž důvody se odkazuje, bylo vysloveno a dovedeno, že Státní pozemkový úřad i jeho obvodové úřadovny jsou oprávněny zastupovati ve věcech pozemkové reformy stát místo finanční prokuratury a že jejich rekursy nemusí býti podepsány finanční prokuraturou. Vládním nařízením č. 22/1935 Sb. z. a n. byl dnem 1. května 1935 zrušen pozemkový úřad, zřízený podle §§ 1 a 15 zák. č. 215/1919 zákonem č. 330/1919 Sb. z. a n., a

působnost jeho i jeho předsedy, zahrnujíc v to jejich práva a povinnosti, byla přikázána ministerstvu zemědělství, nebyly však zrušeny obvodové úřadovny zřízené ve smyslu § 8 zákona č. 330/1919 Sb. z. a n. Vyhláškou ministra zemědělství ze dne 1. května 1935, č. 96 Sb. z. a n. byl změněn toliko název těchto obvodových úřadoven pozemkového úřadu na státní obvodové úřadovny pro pozemkovou reformu. Na agendě uvedených obvodových úřadoven se však nic po věcné stránce nezměnilo, jenže podléhají nyní místo zrušenému Státnímu pozemkovému úřadu ministerstvu zemědělství, jak vyplývá také z presidiálního oběžníku č. 1 ministerstva zemědělství ze dne 29. dubna 1935, čís. 2393-pres./1935 a z oběžníku odboru IX č. 1 ministerstva zemědělství ze dne 2. května 1935, č. j. 201.374/351 IX. Byl proto rekurs státní obvodové úřadovny pro pozemkovou reformu v B. jakožto organické součásti ministerstva zemědělství proti usnesení soudu první stolice podán úřadem k rekursu tomu oprávněným.

Čís. 16392.

I. Nejde o potvrzující usnesení rekursního soudu (§ 46, odst. 2, zák. č. 100/1931 Sb. z. a n.), odmítl-li rekursní soud návrh na projednání pozůstalosti i dědickou přihlášku pro nedostatek stěžovatelova oprávnění k rekursu i k návrhu, ježto jej nepokládá za účastníka řízení (§ 6 a 37 zák. č. 100/1931 Sb. z. a n.), kdežto soud první stolice rozhodl o uvedených návrzích zamítavě, protože neuznával svou příslušnost k projednání pozůstalosti (§§ 24, 25 nesp. pat.).

II. Dědickou přihlášku, která má jinak předepsané náležitosti (§ 122 nesp. pat.), nelze odmítnouti proto, že domnělý dědic nemá podle československého právního řádu dědické právo po zůstaviteli, a nutno ji přijmouti na soud, pokud tu jsou ostatní předpoklady, jichž jest třeba k zavedení pozůstalostního řízení.

III. Dokud určitá osoba nepodala dědickou přihlášku, není účastnicí pozůstalostního řízení a není oprávněna k rekursu proto rozhodnutím soudu.

(Rozh. ze dne 14. října 1937, R I 718/37.)

V pozůstalostní věci po Youssefu Behoru S. z A. (v Egyptě), zemřelém dne 21. srpna 1928 v M. L. (v Československu), navrhli zůstavitelovi bratři Abramín S. a Salamon S., aby bylo pokračováno v projednání dotčené pozůstalosti, a Abramín S. mimo to podal zároveň bezvýmínečnou dědickou přihlášku ze zákona. Soud první stolice (okresní soud v M. L.) zamítl uvedený návrh a dědickou přihlášku, o níž jde, nepřijal na soud. Důvody: Navrhovatelé tvrdí, že jsou tu podmínky k projednání pozůstalosti po Youssefu Behoru S. československým soudem podle §§ 24 resp. 25 nesp. pat., ježto dodatečně vyšlo najevo, že nelze zjistiti státní příslušnost zůstavitelovu a že zůstavitel zanechal v M. L. část svého jmění, t. j. svršky v ceně asi 10.000 Kč. Než podmínky §§ 24, 25 nesp. pat. nejsou v souzeném případě splněny. § 24 nesp. pat. předpokládá především, že zůstavitel měl v tuzemsku řádné bydliště. Tomu tak v případě, o nějž jde, není, neboť zůstavitel se v M.